

været saaledes, thi her i Hovedstaden arbejder en stor Del af Pressen mod Deltagelse i Menighedsraadsvalg. Man fra-raader at deltage i disse Valg og at melde sig til Valglisterne, og det er klart, at Pressen — det vide vi alle — har over-ordentlig stor Indfyldelse i vor Tid. Det har den selvfølgelig ogsaa her i København, og derfor er der intet mærkeligt i, at Deltagelsen her inde er svindende i Forhold til Deltagelsen f. Eks. i Ribe Stift, hvor Pressen gennemgaaende stillede sig paa en helt anden Maade.

Der er sagt, at Deltagelsen i Valget og Meldingen til Valglisterne ikke var synderlig stor, naar man hensaa til, at ogsaa Kvinder kunde melde sig. Men de Herrer komme dog ikke uden om, at Tal-lene paa dem, der meldte sig til Valg-listerne, var, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds oplyste, 335,000 —, jeg tror, jeg sagde 350,000, men det var en Fejlhuskning, jeg havde ikke set det efter for nylig. Et Antal af 335,000 Vælgere, som selv melde sig og derved konstatere deres Interesse for Sagen, er ingenlunde noget ringe Tal, og Tallet kan ikke forringes ved, at man siger, at der var mange Kvinder imellem, for Kvinderne have lige saa stor Berettigelse til at melde sig til Valglisterne som Mændene og lige saa stor Interesse deraf som Mændene. Nu sige de Herrer, at man skulde slet ikke have den Ordning med at melde sig til Valglisterne, man kunde gøre det paa samme Maade som ved Kommunevalgene og uden videre optage alle 25-aarige paa Valglisterne. Men, mine Herrer, ved Kom-munevalgene optage vi ikke alle 25-aarige paa Valglisterne, vi optage kun de 25-aarige, der svare Skat. Ved Skatteydelsen godtgøres det, hvem der skal være Vælger. Vi have ingen Skatteydelse til Kirken, saa det, der skal godtgøre disse Vælgeres Berettigelse til at deltage i Valget, er deres Interesse for Sagen, og det er kun et Minimum af Interesse, der i Virkelig-heden skal til, det er i alt Fald kun et Minimum af Vanskelighed, man byder Folk ved at forlange, at de skulle gaa hen og melde sig til Valglisterne. Dette er ikke meget at kræve, og jeg mener, der er fuld Berettigelse til at kræve det, i alt Fald første Gang de skulle optages paa Listerne.

Og have de ikke saa megen Interesse, at de kunne gøre den Smule Arbejde, er det for lidt. Men naar vi nu gaa til at for-længe Loven, er det det rigtigste, at de, der en Gang have meldt sig og ere komne paa Valglisterne, atter optages paa de nye Valglistere uden paa ny at behøve at melde sig, og det vil altsaa sige 335,000 Vælgere til at begynde med — ja, der er natu-rigvis nogle af disse gaaet bort i Mellem-tiden eller have mistet deres Valgret, hvilket ogsaa kan ske paa anden Maade end ved Dødsfald.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) havde en anden Indvending mod Lovforslaget, og det var den, at man ikke samtidig foreslaar at opretholde det kirkelige Udvalg. Der- komme vi igen ind paa en Teori, som kan virke skadeligt, en Teori, der er lige saa gammel som Grundloven, at naar man skal have disse Sager ordnede, skal Kirken og-saa samtidig have en Repræsentation fra-oven. Det var det, vi kæmpede om i Aarene 1901—03. Der var en hel Del den Gang — og der er fremdeles mange —, der endog vilde begynde ovenfra med en Repræsentation for Kirken. Jeg mener, vi skulde begynde nedenfra. Disse to Opfattelser stod imod hinanden i de nævnte Aar, da Kampen førtes om dette Lovfor-slag: Altsaa den Opfattelse, at der skal begyndes ovenfra, og den, at der skal be-gyndes nedenfra. Den Teori, at man samtidig skal have Repræsentation over det hele, gør det ærede Medlem for Kø-benhavns Amts 1ste Valgkreds sig til Tals-mand for, naar han nu kræver, at det kirkelige Udvalg skal opretholdes, naar man forlænger denne Lov med 3 eller, som jeg hellere vil have, med 6 Aar, nem-lig en hel Valgperiode. Jeg tror, det ærede Medlem ved Fastholdelsen af denne Teori vil skade netop det, han ønsker at fremme. Han ønsker en Repræsentation af Kirken i Lighed med det kirkelige Udvalg. Fastholder han det, rejser han kun den gamle Strid, vi havde fra 1901 til 03, han rejser den, uden at han i Virkeligheden har Evne til at føre den igennem til Sejr, derom føler jeg mig overbevist, for jeg tror, at Stemningen for Menighedsraadene er saa stærk, at dem ville vi nok faa alligevel. Men selv om det lykkedes ham at